



Förordning om Kyotoprotokollet och FN:s ramkonvention om klimatförändringar

Miljödepartementet

2013-12-11

Dokumentbeteckning

KOM (2013) 768

Tillägg till förslaget till rådets beslut om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatiförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta Dohaändringen av Kyotoprotokollet

KOM (2013) 769

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 vad gäller det tekniska genomförandet av Kyotoprotokollet till Förenta nationernas ramkonvention om klimatiförändringar

Sammanfattning

Vid klimatkonferensen i Doha i december 2012 antog parterna i Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatiförändringar en ändring av Kyotoprotokollet (Dohaändringen). Genom Dohaändringen fastställs rättsligt bindande åtaganden om utsläppsminskningar för de länder som anges i bilaga B till Kyotoprotokollet under den andra åtagandeperioden, det vill säga från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2020. Dessutom ändras delar av protokolltexten som gäller den andra åtagandeperioden.

Kommissionen lade den 6 november 2013 fram ett förslag till rådets beslut om ingående av Dohaändringen (KOM (2013)768). Förslaget ger en grund för Europeiska unionens ingående av Dohaändringen. Förslaget fastställer vidare villkoren för gemensamt fullgörande av de åtaganden som gjorts av EU, dess medlemsstater och Island under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. Förslaget bygger på befintlig EU-lagstiftning inom området – det s.k. klimat- och energipaketet från 2009. En gemensam utsläppsnivå

anges för utsläpp från de sektorer som omfattas av EUs utsläppshandelssystem (EU ETS) medan utsläppsnivåer anges för respektive medlemsstat vad gäller utsläpp från de sektorer som inte omfattas av EU ETS. Kommissionen föreslår även medlemsstatsansvar för utsläpp från markanvändning, förändring av markanvändning och skogsbruk (LULUCF), vilka ingår i medlemsstaternas åtaganden under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod men inte omfattas av utsläppsrestriktioner inom EUs klimat- och energipaket.

Kommissionen lade den 6 november även fram ett förslag (KOM(2013)769), som innebär att den nuvarande rättsliga grunden för kommissionen att anta delegerade akter inom ramen för MMR- förordningen ska utvidgas till att omfatta alla tekniska genomförandeåtgärder i samband med administrationen av utsläppsenheter i nationella register i enlighet med Kyotoprotokollet, Dohaändringen och beslut som antas inom ramen för dessa för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.

Ärendet är en förberedelse för Sveriges och EUs ratifikation av Dohaändringen. För att Sverige ska kunna ratificera ändringarna till Kyotoprotokollet krävs riksdagens godkännande enligt 10 kap. 2 § regeringsformen. Regeringen anser att en skyndsamt ratificering av Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod är av stor vikt för att skapa förtroende hos utvecklingsländerna och visa att EU och dess medlemsstater står bakom sina utfästelser under FN:s klimatkonvention. Regeringen välkomnar och ställer sig i huvudsak bakom förslaget till rådets beslut om ingående av Dohaändringen av Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar, och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta. Regeringen efterlyser emellertid ytterligare klargöranden vad gäller förslaget till ändring av förordning vad gäller det tekniska genomförandet av Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar i KOM(2013)769.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Vid klimatkonferensen i Doha i december 2012 antog parterna i Kyotoprotokollet till FN:s ramkonvention om klimatförändringar (Kyotoprotokollet) en ändring av Kyotoprotokollet (Dohaändringen)¹. Genom Dohaändringen fastställs rättsligt bindande åtaganden om utsläppsminskningar för de länder som anges i bilaga B till Kyotoprotokollet. Dessutom görs det ytterligare ändringar av protokolltexten som ska genomföras under den andra åtagandeperioden. De flesta av dessa ändringar

¹ Beslut 1/CMP/8, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.1

möjliggör genomförandet av de nya begränsningsåtagandena, men det finns också bestämmelser som innebär ändringar i de materiella skyldigheterna.

Det formella ikraftträdandet av Dohaändringen är ett viktigt mål för Europeiska unionen (EU) och kräver att minst 144 av de 192 parterna i Kyotoprotokollet deponerar sina godtagandeinstrument. Såväl varje medlemsstat som EU måste ratificera Dohaändringen för att den ska bli rättsligt bindande för var och en av dem. Enligt gällande praxis och efter respektive ratificeringsförfarande kommer EU och dess medlemsstater samtidigt lämna in sina ratifikationsinstrument för att ikraftträdande ska kunna ske samtidigt för dem alla.

Kommissionen (KOM) lade den 6 november 2013 fram ett förslag till rådets beslut om godkännandet av Dohaändringen. Detta förslag till rådets beslut skulle göra det möjligt för EU att ratificera Dohaändringen. Kommissionen lade samtidigt fram ett förslag till förordning om ändring av den s.k. MMR-förordningen² vad gäller tekniskt genomförande av Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.

En ratificering av Dohaändringen för EUs räkning väntas kunna ske tidigast i slutet av nästa år och kommissionen föreslår att EU och medlemsstaterna ska arbeta för att kunna lämna in sina ratifikationsinstrument senast den 16 februari 2015.

1.2 Förslagets innehåll

Bakgrund

Genom Dohaändringen fastställs Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod från och med den 1 januari 2013 till och med den 31 december 2020 med rättsligt bindande åtaganden om utsläppsminskningar för de parter som förtecknas i Bilaga B till Kyotoprotokollet.

För Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod har EU, dess medlemsstater och Island, angett utsläppsåtaganden (s.k. QELRC³). Enligt Dohaändringen åtar sig EU, dess medlemsstater och Island att begränsa sina årliga växthusgasutsläpp under åren 2013-2020 till 80 procent av sina basårsutsläpp (oftast 1990). Åtagandet grundar sig på de utsläppsminskningssmål som fastställts i det klimat- och energipaket som antogs 2009, särskilt EUs utsläppshandelssystem (EU ETS) och ansvarsfördelningsbeslutet (ESD)⁴.

² Europaparlamentets och rådets förordningen (EU) nr 525/2013 av den 21 maj 2013 om en mekanism för att övervaka och rapportera utsläpp av växthusgaser och för att rapportera annan information på nationell nivå och unionsnivå som är relevant för klimatförändringen och om upphävande av beslut nr 280/2004/EG, EUT L 165, 18.6.2013, s. 13.

³ QELRC står för *quantified emission limitation and reduction commitment* och är den procentuella utsläppsbegränsningen som parten som utgångspunkt antar i snitt per år /jämfört med utsläppen under basåret som inom Kyotoprotokollet är för de flesta parter år 1990. Detta utrymme kan justeras uppåt eller neråt genom överlåtelser mellan parter eller förvärv av s.k. Kyotoenheter (internationella utsläppskrediter).

Enligt artikel 4 i Kyotoprotokollet kan parterna ingå ett avtal om att fullgöra sina åtaganden gemensamt. Ett sådant avtal ska lämnas till klimatsekretariatet i samband med att ratifikationsinstrumentet överlämnas. Avtalet ska innehålla respektive avtalsparts utsläppsnivåer. EU och de femton medlemsstater som var medlemsstater när Kyotoprotokollet undertecknades 1997 valde att göra detta den första åtagandeperioden (2008-2012). EU och dess medlemsstater avser att uppfylla sina utsläppsmål gemensamt även under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. Vidare har EU och dess medlemsstater för avsikt att uppfylla sina åtaganden under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod gemensamt med Island efter att Island begärt att få omfattas i juni 2009.

I ett avtal om att genomföra sina åtaganden gemensamt enligt artikel 4 i Kyotoprotokollet fördelas ansvaret mellan EU, dess medlemsstater och Island. Innebörden av denna fördelning kan exemplifieras enligt följande. Under den första åtagandeperioden hade EU-15 ett gemensamt mål om -8 procent jämfört med 1990. I den EU-interna bördefördelningen hade Sverige ett initialt tilldelad utsläppsutrymme om +4 procent jämfört med 1990. Om EU som helhet inte skulle ha klarat att uppfylla sitt åtagande skulle Sverige i första hand hållas ansvarigt för dessa +4 procent gentemot FN:s ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC). Enligt det nuvarande förslaget skulle Sverige gentemot UNFCCC i första hand hållas ansvarigt för de antal ton som anges i tabell 1 i bilagan till förslaget till rådets beslut under förutsättning att EU, dess medlemsstater och Island inte skulle klara att uppfylla sitt gemensamma åtagande om 80 procent. Enligt artikel 4.6 i KP ska dock varje medlemsstat ansvara för sitt åtagande tillsammans med EU, vilket innebär att EU fortsatt har en roll i att tillse att samtliga medlemsstater efterlever sina respektive åtaganden i en situation då EU, dess medlemsstater och Island har misslyckats med att leva upp till sitt gemensamma åtagande. EUs roll och ansvar i en sådan situation ska följa den ansvarsfördelning mellan EU och dess medlemsstater som gavs i en deklaration i enlighet med artikel 24 i Kyotoprotokollet i samband med att EU ratificerade Kyotoprotokollet och som enligt det aktuella förslaget ska uppdateras. Medlemsstaterna är individuellt och kollektivt skyldiga att vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att säkerställa att åtagandena fullgörs.

Dohaändringen ingick i ett mer omfattande åtgärds paket. Bortsett från de 38 parter som omfattas av Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod har drygt 60 andra länder, både utvecklade och utvecklingsländer nu åtagit sig att vidta utsläppsbegränsningar direkt under UNFCCC. Detta innebär att totalt mer än 80 procent av de globala utsläppen omfattas av internationella

⁴ Lagstiftning antagen den 23 april 2009, bland annat Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/29/EG om ändring av direktiv 2003/87/EG i avsikt att förbättra och utvidga gemenskapssystemet för handel med utsläppsrätter för växthusgaser och Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG om medlemsstaternas insatser för att minska sina växthusgasutsläpp i enlighet med gemenskapens åtaganden om minskning av växthusgasutsläppen till 2020, EUT L 140, 5.6.2009, s. 136.

begränsningsåtaganden enligt Kyotoprotokollet eller klimatkonventionen. Utsläppsåtagandena under konventionen omfattas dock inte av Kyotoprotokollets mer rigorösa regelverk för bl.a. verifiering och efterlevnad.

Kommissionens förslag består av flera delar

Kommissionens förslag från den 6 november 2013 består av två delar.

Det första dokumentet (KOM(2013)768) är ett förslag till rådsbeslut om ingående av Dohaändringen och gemensamt fullgörande av åtaganden inom ramen för detta. Till beslutet hör två bilagor.

Det andra dokumentet (KOM (2013)769) är ett förslag till förordning om ändring av MMR-förordningen vad gäller tekniskt genomförande av Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.

Förslag till rådsbeslut (KOM(2013)768)

Förslaget till beslut bekräftar att EU och dess medlemsstater gemensamt kommer att uppfylla sina åtaganden, tillsammans med Island (artikel 2), och klargör ansvarsområdena för rapportering för att underlätta beräkning av unionens, dess medlemsstater och Islands tilldelade mängder⁵ (artikel 3). Dessutom innehåller det enhetliga bestämmelser om ansvaret för att deponera godtagandeinstrumentet för Dohaändringen hos FN (artikel 4), samt om medlemsstaterna och unionens gemensamma deponering av sina godtagandeinstrument (artikel 5.1). Medlemsstaterna ska vidta nödvändiga åtgärder för att deponera sina godtagandeinstrument samtidigt med unionen och i möjligaste mån inte senare än den 16 februari 2015. Medlemsstaterna åläggs också att senast den 15 september 2014 underrätta kommissionen om planerat datum för slutförande av de nödvändiga förfarandena (artikel 5.2).

I anmälan av bestämmelserna i överenskommelsen om gemensamt fullgörande (bilaga I) föreslår kommissionen bl.a. följande:

- **Artikel 3.1c ambitionsmekanismen** – i Dohaändringen föreskrivs ett förenklat förfarande som gör det möjligt för en part att höja sin ambitionsnivå under en åtagandeperiod genom att annullera relevanta Kyotoenheter. En formell höjning av ambitionsnivån för EU, dess medlemsstater och Island kan endast göras gemensamt.
- **Artikel 3.7b anpassning av tilldelade mängder** – i Dohaändringen föreskrivs att en parts årliga tilldelade mängd (s.k. *assigned amount*, AA) för den andra åtagandeperioden ska vara högst på samma nivå som de genomsnittliga utsläppen 2008-2010.

⁵ En tilldelad mängd, s.k. *assigned amount* AA, anger det initiala utsläppsutrymme som ges en part under åtagandeperioden, definieras i artikel 3.1 i Kyotoprotokollet.

I linje med deklarationen i Doha av EU, dess medlemsstater, Kroatien och Island avser EU, dess medlemsstater (inklusive Kroatien) och Island att tillämpa detta på den gemensamma tilldelade mängden.

- **Utsläppsnivåer för EU, dess medlemsstater och Island** – En tilldelad mängd (AA) för EU, dess medlemsstater och Island fastställs som basårsutsläpp gånger EUs QELRC på 80 procent. I linje med EUs klimat- och energipaket anges sedan utsläppsnivåer för respektive part i överenskommelsen. En gemensam utsläppsnivå fastställs för de utsläpp som omfattas av EUs utsläppshandelssystem (EU ETS). Utsläppsnivåer fastställs för varje medlemsstat för de utsläpp som inte omfattas av EU ETS. Dessa nivåer anges i absoluta belopp (ton koldioxidkvivalenter) i tabell I i bilagan och är lika med summan av varje medlemsstats årliga utsläppstilldelningar (AEA) enligt ansvarsfördelningsbeslutet (ESD) för åren 2013-2020. Den gemensamma utsläppsnivån för sektorer inom EU ETS fastställs sen som differensen mellan EUs, dess medlemsstater och Islands totala tilldelade mängd och summan av de utsläppsnivåer som medlemsstater och Island tilldelas.
- **Kvävetrifluorid (NF3)** – Dohaändringen lägger till NF3 bland de gaser som Kyotoprotokollet reglerar. Detta förutsågs i EUs förordning om en övervakningsmekanism där det fastställs att NF3 ska övervakas och rapporteras. Utsläppen omfattas dock inte av EUs klimat- och energipaket. Det föreslås att det ska vara medlemsstaternas ansvar att redovisa utsläpp av NF3.
- **Markanvändning, förändring av markanvändning och skogsbruk (LULUCF)** – Artikel 3.3 och 3.4 i Kyotoprotokollet omfattar utsläpp från LULUCF. I linje med besluten i Durban ska parter till Kyotoprotokollet redovisa utsläpp och upptag till följd av beskogning, återbeskogning, avskogning samt skogsförvaltning som del av sitt åtagande under Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. LULUCF omfattas inte av EUs interna klimatmål till 2020 eller EUs lagstiftning för att nå målet, enligt EUs klimat- och energipaketet. Det föreslås att det ska vara medlemsstaternas ansvar att redovisa utsläpp och upptag från LULUCF inom ramen för de utsläppsnivåer som fastställs för varje medlemsstat för utsläpp som inte omfattas av EU ETS.
- **Genomförande av rapporteringsskyldigheter** – kommissionen ansvarar för den rapport som krävs för fastställande av den tilldelade mängden för EU, dess medlemsstater och Island och för den tilldelade mängden för EU (dvs. utsläppen från sektorer som omfattas av EU ETS) medan medlemsstaterna och Island ska ansvara för motsvarande rapport för utsläppen från sektorer som inte omfattas av EU ETS. Därutöver ska kommissionen (för EU)

Förslag till ändring av MMR-förordningen (KOM (2013) 769). Förutom Dohaändringen antogs vid CMP8 i Doha ett antal beslut om tekniska frågor gällande genomförandet av Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod.⁶ Det rör sig bland annat om redovisning och administration av s.k. Kyotoenheter⁷ under övergången från första perioden till andra perioden och för Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod. Även om dessa beslut inte påverkar EUs klimat- och energipaket bör samspelet mellan Kyotoprotokollets redovisningssystem och redovisningsreglerna i EU-lagstiftningen klargöras och samordnas och en rad tekniska genomföranderegler krävs för EU, dess medlemsstater och Island. Den nuvarande MMR-förordningen innehåller inte någon rättslig grund för kommissionen att utarbeta sådana regler för medlemsstaternas nationella register. Kommissionen föreslår därför att en sådan införs genom att tillämpningsområdet för art 10 i MMR-förordningen utvidgas så att kommissionen ges en utvidgad rätt att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget på detta område.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Ärendet är en förberedelse för Sverige och EUs ratifikation av Dohaändringen. För att Sverige ska kunna ratificera denna ändring krävs riksdagens godkännande enligt 10 kap. 2 § regeringsformen.

Enligt Dohaändringen åtar sig EU, dess medlemsstater och Island att begränsa sina genomsnittliga årliga växthusgasutsläpp för åren 2013-2020 till 80 procent av basårsutsläppen. Detta åtagande grundar sig på de utsläppsminskningmål som fastställs i det klimat- och energipaket som antogs 2009, särskilt EUs utsläppshandelssystem och ansvarsfördelningsbeslutet. Medlemsstaternas utsläppsnivåer motsvarar summan av de årliga utsläppstilldelningarna för 2013-2020 enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr 406/2009/EG. Denna mängd fastställdes enligt bilaga II till kommissionens beslut 2013/162/EU. Den EU-lagstiftning, som krävs för att uppnå målet på 80 procent har således redan trätt i kraft. I Sverige genomförs klimat- och energipaketet genom bl.a. lag (2004:1199) om handel med utsläppsrätter och förordning (2004:1205) om handel med utsläppsrätter. Eftersom det aktuella förslaget inte ändrar fördelningen av utsläppsminskningmålen för Sverige jämfört med tidigare EU-lagstiftning kommer svensk lagstiftning inte att påverkas av förslaget i den delen.

⁶ Beslut 1/CMP/8, och 27CMP.8, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.11/CMP8

⁷ Kyotoenheter är en gemensam beteckning för utsläppsenheter och -krediter som definieras i KP.

Vad gäller förslaget om att utvidga rätten för kommissionen att anta delegerade akter i 10 i MMR-förordningen bedöms detta i nuläget inte påverka svensk lagstiftning eftersom rapporteringsreglerna och registerbestämmelserna i princip helt styrs av EU-lagstiftning, främst genom MMR-förordningen och Registerförordningen.

1.4 Budgetära konsekvenser / konsekvensanalys

Det förslag som kommissionen har redovisat har inga budgetära konsekvenser då medlemsstaternas åtagande är i linje med EUs klimat- och energipaket.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen välkomnar förslaget i KOM (2013)768 och ställer sig i huvudsak bakom det men efterlyser ytterligare klargöranden vad gäller förslaget i KOM (2013)769.

Vad gäller förslaget till rådsbeslut (KOM (2013)768) anser regeringen

- att en skyndsam ratificering av Kyotoprotokollets andra åtagandeperiod är av stor vikt för att skapa förtroende hos utvecklingsländerna och visa att EU och dess medlemsstater står bakom sina utfästelser i Klimatkonventionen;
- att det är en förutsättning och stödjer att förslaget är i linje med EUs klimat- och energipaket;
- att Sverige kan stödja kommissionens förslag om att ha en EU-gemensam utsläppsnivå för utsläppen för sektorer som omfattas av EUs gemensamma utsläppshandelsystem (EU ETS) medan medlemsstats specifika utsläppsnivåer anges för de utsläpp som omfattas av sektorer utanför EU ETS;
- att hantering av ett eventuellt överskott på EU-nivå – som ett resultat av differensen mellan det uträknade utsläppsnivån för EU för EU ETS och taket i EU ETS – bör beslutas gemensamt av EU och dess medlemsstater;

- att, vad gäller utsläppen utanför EU ETS, kan regeringen se fördelar med att en sådan fördelning anges i ton koldioxidekvivalenter istället för procentsatser med tanke på svårigheten att ange andelen utsläpp i handlande respektive icke-handlande sektorn under basåret 1990;
- att en fortsatt utveckling av utsläppshandelssystemet vilket möjliggör att utsläppsminskningar sker där det är kostnadseffektivt utan att ta hänsyn till nationsgränserna ska förespråkas;
- att hur EU redovisar den interna fördelningen i enlighet med Kyotoprotokollet inte ska förändra den nuvarande fördelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna inom klimatområdet;
- att för LULUCF-sektorn bör medlemsstatsansvar gälla på samma sätt som för övriga sektorer utanför ETS och stödjer därför kommissionens förslag. Regeringen är negativ till ett EU-gemensamt ansvar eftersom ett sådant förfarande riskerar att ändra på kompetensfördelningen rörande skogspolitik;
- att den lösning EU väljer måste säkerställa att Kyotoprotokollets flexibla mekanismer fungerar smidigt och att medlemsstaternas deltagande i de flexibla mekanismerna inte begränsas eller försvåras;
- att den lösning EU väljer också måste vara acceptabel för övriga parter och inte underminera EUs möjlighet att kunna uppfylla sina utsläppsåtaganden gemensamt även i den framtida klimatöverenskommelsen som ska vara färdigförhandlad 2015 och träda i kraft senast 2020;
- att artikel 3.7c, i enlighet med EUs deklaration i Doha, bör appliceras på EU-nivå och inte på medlemsstatsnivå;

Vad gäller förslag till ändring av MMR-förordningen (KOM (2013)769) anser regeringen

- att en delegering till kommissionen genom delegerad akt i denna fråga inte ska förändra den nuvarande fördelningen av befogenheter

mellan EU och medlemsstaterna inom klimatområdet, i detta fall bl.a. om hantering av Kyotoenheter;

2013/14:FPM31

- att lösningen inte inskränker medlemsstaternas tillgång till Kyotoprotokollets flexibla mekanismer genom tekniska justeringar via MMR-förordningen och registerförordningen;
- att lösningen ska säkerställa att Sverige har rådrum över sitt av Kyotoprotokollet definierade sparutrymme på 2,5% för utsläppskrediter från CDM och JI projekt (s.k. CER respektive ERU);
- att lösningen inte utöver befintlig EU-lagstiftning och Kyotoprotokollet ska inskränka Sveriges möjlighet att använda sina sparade CER och ERU från Kyotoprotokollets första åtagandeperiod;
- att lösningen ger Sverige tillgång till sitt s.k. PPSR-konto och inte ska utöver befintlig EU-lagstiftning och Kyotoprotokollet inskränka Sveriges möjlighet att tillgå sina sparade AAU från KP1; och
- att lösningen ska säkerställa att EU lever upp till Dohabeslutet (beslut 1/CMP.8 paragraf 20-22) om s.k. *share of proceeds*, d.v.s. en avgift tillämpad på utfärdandet av ERU och den första internationella överföringen av AAU under den andra åtagandeperioden.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Medlemsstaternas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

Institutionernas ståndpunkter är ännu inte kända.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslaget har inte sänts på remiss.

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

- Rättsligt grund för förslag KOM (2013) 768 är artikel 192.1 jämförd med artikel 218.6 a. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet och Europaparlamentets godkännande krävs.
- Rättslig grund för förslag KOM (2013) 769 är artikel 192.1 i EUF-fördraget. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet efter ordinarie lagstiftningsförfarande med Europaparlamentet enligt artikel 294 i EUF-fördraget.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

KOM (2013) 768; Inte aktuellt eftersom förslaget inte är ett utkast till en lagstiftningsakt.

KOM (2013) 769; kommissionen har inte angett någon motivering av förslaget vad gäller dessa båda principer. Regeringen anser att förslaget inte strider mot dessa principer.

4 Övrigt

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Kommissionen presenterade sitt förslag vid rådsarbetsgruppen WPE den 28 november 2013. Nästa WPE behandling väntas mot slutet av januari 2014.

4.2 Fackuttryck/termer

- AA – *assigned amount* – anger det initiala utsläppsutrymme som ges en part under åtagandeperioden, definieras i artikel 3.1 KP.
- AAU – *assigned amount units* – tilldelade utsläppsenheter.
- CDM och JI projekt *Clean Development Mechanism* och *Joint Implementation* (gemensamt genomförande) är flexibla mekanismer-projekt under Kyotoprotokollet som syftar till att låta utveckladeländer som anslutit sig till att minska sina koldioxidutsläpp (så kallade Annex 1-länder) att investera i projekt för att minska utsläppen i utvecklingsländer som ett alternativ till utsläppsminskningar i sina egna länder

- CER – *certified emission reductions* - certifierad utsläppsminskning; en räkneenhet som utfärdas i enlighet med utsläppsminskade projekt enligt artikel 12 i Kyotoprotokollet.
- CMP – Conference of the Parties acting as Meeting of the Parties to the Kyoto Protocol – partskonferensen till Kyotoprotokollet
- COP – *Conference of the Parties* – partskonferens till Förenta nationernas klimatkonvention
- ERU – *emission reduction units* – utsläppsminskningenheter: en räkneenhet som utfärdas i enlighet med utsläppsminskade projekt enligt artikel 6 i Kyotoprotokollet.
- ESD – *effort sharing directive* – ansvarsfördelningsdirektivet som anger utsläppsbegränsningsmål per medlemsstat för de sektorer som inte omfattas av EU ETS
- EU ETS – *EU Emissions Trading Scheme* – EUs utsläppshandelssystem
- KP – Kyotoprotokollet
- Kyotoenhet – en gemensam beteckning för tilldelad utsläppsenhet (AAU), sänkkredit (RMU), utsläppsminskningenheter (ERU) och certifierad utsläppsminskning (CER).
- MMR – *Monitoring and Reporting Mechanism* – förordning om övervakning och rapportering av växthusgasutsläpp och annan klimatrelevant information.
- PPSR-konto varje Kyotopart ska upprätta en reserv av överskott av AAU från Kyotoprotokollets första period.
- QELRC – *Quantified Emission Limitation and Reduction Commitment* och är den procentuella utsläppsbegränsningen som parten som utgångspunkt antar i snitt per år jämfört med utsläppen under basåret som inom Kyotoprotokollet är för de flesta parter år 1990. Detta utrymme kan justeras uppåt eller neråt genom överlåtelser mellan parter eller förvärv av internationella utsläppskrediter
- UNFCCC – *United Nations Framework Convention on Climate Change* – Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar
- WPE Rådsarbetsgrupp *Working Party on Environment*